

Άγιος Λουκάς Αρχιεπίσκοπος Κριμαίας

Τρία σημαντικότερα γεγονότα στην ιστορία του κόσμου εορτάζει σήμερα η Εκκλησία μας.

Το πρώτο είναι ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, τον οποίο εορτάζουμε σήμερα με χαρά και αγάπη, αλλά και με δέος ενώπιον του μεγαλείου του γεγονότος αυτού, το οποίο ονομάζεται «κεφάλαιον» (δηλαδή αρχή) της σωτηρίας μας.

Εννέα μήνες μετά τον Ευαγγελισμό πραγματοποιήθηκε και το δεύτερο από τα σημαντικότερα γεγονότα, η κατά σάρκα Γέννηση του Κυρίου μας Ιησού Χρίστου. Κορυφή και ολοκλήρωση της σωτηρίας μας θα είναι η ανάσταση του Κυρίου Ιησού Χρίστου μετά από ένα φρικτό θάνατο πάνω στο Σταυρό.

Όχι μόνο μια φορά αλλά πολλές φορές φανερώθηκαν στους αγίους άγγελοι. Έξι μήνες πριν τον Ευαγγελισμό της Παναγίας Παρθένου Μαρίας στάλθηκε ο αρχάγγελος Γαβριήλ στον ιερέα Ζαχαρία, ο οποίος υπηρετούσε στο ναό, για να του αναγγείλει, ότι απ' αυτόν θα γεννηθεί ο μεγαλύτερος μεταξύ των ανθρώπων, ο Πρόδρομος του Κυρίου ο Ιωάννης. Και σήμερα ο ίδιος φέρνει το χαρμόσυνο άγγελμα στην Υπεραγία και άχραντο Παρθένο Μαρία, η οποία ζούσε στο ταπεινό φτωχόσπιτο του ξυλουργού Ιωσήφ.

Ο διάλογος του με την Παναγία είναι τόσο άγιος και μεγαλειώδης που δεν τολμώ να τον περιγράψω με δικά μου λόγια αλλά πρέπει να τον επαναλάβω με Ευαγγελικά λόγια.

Όταν μπήκε ο αρχάγγελος στο υπερώο, είπε:

«Χαίρε, κεχαριτωμένη ο Κύριος μετά σου· ευλογημένη συ εν γυναιξίν.

Η δε ιδούσα διεταράχθη επί τω λόγω αυτού, και διελογίζετο ποταπός εἴη ο ασπασμός ούτος, και εἶπεν ο άγγελος αὕτη· μη φοβού, Μαριάμ· εύρες γαρ χάριν παρά τω Θεώ. και ιδού σύλληψη εν γαστρί και τέξη υἱόν, και καλέσεις το άνομα αυτού Ιησούν. ούτος έσται μέγας και υἱός υψίστου κληθήσεται, και δώσει αὐτώ Κύριος ο Θεός τον θρόνον αυτού του πατρός αυτού, και βασιλεύσει επί τον οίκον Ιακώβ εις τους αιώνας, και της βασιλείας αυτού ουκ έσται τέλος.

Εἶπε δε Μαριάμ προς τον άγγελον πώς έσται μοι τούτο, επεί άνδρα ου γινώσκω; και αποκριθείς ο άγγελος εἶπεν αὕτη· Πνεύμα άγιον επελεύσεται επί σε και δύναμις υψίστου επισκιάσει σοι· διό και το γεννώμενον άγιον κληθήσεται υἱός Θεού...

Εἶπε δε Μαριάμ· ιδού η δούλη Κυρίου· γένοιτο μοι κατά το ρήμα σου. και απήλθεν απ' αυτής ο άγγελος» (Λκ. 1, 28-38).

Σας έχω πει πολλά τα προηγούμενα χρόνια γι' αυτόν το μοναδικό στην Ιστορία του κόσμου διάλογο. Αλλά τώρα θα σταθώ στα λόγια του Αρχαγγέλου:

«Πνεύμα Ἅγιον επελεύσεται ἐπὶ σε καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοὶ διό καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ».

Κανείς ποτέ, ἀπὸ τῆ δημιουργία τοῦ κόσμου καὶ μέχρι τῆ συντέλεια τοῦ, δὲν γεννήθηκε καὶ δὲν θὰ γεννηθεῖ κατὰ τὸν τρόπο, κατὰ τὸν ὁποῖο γεννήθηκε ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός. Κανείς ποτέ δὲ γεννήθηκε χωρὶς ἀνδρα. Κανείς δὲ γεννήθηκε καὶ δὲ θὰ γεννηθεῖ με τὴν ἐπέλευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Σὲ κανέναν ποτέ δὲν κατοίκησε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα με τέτοια ολοκληρωμένη πληρότητα, με τὴν ὁποία ἐγκατοίκησε στὴν Παναγία Παρθένο Μαρία. Κανέναν δὲν ἐπισκίασε ἡ δύναμη τοῦ Ὑψίστου καὶ τὰ μητρικά σπλάγχνα καμμίας γυναίκας δὲν ἀγίασε, με τέτοια πληρότητα καὶ δύναμη, ὅπως τὰ σπλάγχνα τῆς Ὑπεραγίας Παρθένου Μαρίας.

Κρατήστε βαθειά στὴν καρδιά σας, αὐτό που σας λέω γιὰ τὴν πλήρη ἐνότητα τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀνθρώπινης οὐσίας τῆς Μαρίας.

Ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ἔχουν τὴν ἀρχὴ τους στὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Τὸ δεῦτερο κεφάλαιο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης λέει, ὅτι ἐπλασε ὁ Θεός τὸν πρῶτο ἀνθρώπο, τὸν Ἀδάμ, «χουν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς» (Γέν. 2, 7).

Με τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ μόνο τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι δυνατόν νὰ κοινωνεῖ, ἐφόσον ἀπὸ Εκείνον προέρχεται, ὅπως συμβαίνει καὶ στὴν φύση, συγγενὴ δηλαδὴ μεταξύ τους πράγματα νὰ ἔχουν πραγματικὴ ἐπικοινωνία.

Τὴν δυνατότητα τῆς ἀληθινῆς κοινωνίας με τὸν Θεό τὴν διδαχθήκαμε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Κύριο μας Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος λέει:

«Εάν τις ἀγαπά με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα καὶ μονήν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν» (Ιω. 14, 23).

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος με κάποια ἐκπληξὴ ρωτᾷ τοὺς χριστιανούς τῆς Κορίνθου: «Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;» (Α' Κορ. 3, 16).

Απὸ τοὺς βίους τῶν ἁγίων γνωρίζουμε γιὰ μιά πραγματικὴ κοινωνία με τὸν Θεό, που εἶχαν στὴ ζωὴ τους οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ. Γνωρίζουμε ὅτι αὐτοὶ ὑπῆρξαν κατοικοιτήρια τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ ἀκόμα καὶ αὐτὴ ἡ βαθειὰ κοινωνία τους με τὸ Θεό δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μ' ἐκείνη τὴν εὐλογημένη κατάσταση, ἡ ὁποία υπερβαίνει ἀκόμα καὶ τὴν κατάσταση τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἀρχαγγέλων, στὴν ὁποία βρέθηκε ἡ Ὑπεραγία Παρθένος Μαρία μετὰ τὴν ἐπέλευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Αὐτό δὲν μπόρεσε, ἡ καλύτερα, δὲν ἤθελε νὰ ἀντιληφθεῖ ὁ κακότυχος ἐκεῖνος αἰρετικὸς Νεστόριος, ὁ ὁποῖος ἰσχυριζόταν ὅτι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος γέννησε ἕναν κοινὸ ἀνθρώπο Ἰησοῦ Χριστό, με τὸν ὁποῖο ἀργότερα ἐνώθηκε ὁ Θεός, γι' αὐτό καὶ τὴν Ὑπεραγία Παρθένο Μαρία τὴν ονόμαζε Χριστοτόκο καὶ ὄχι Θεοτόκο.

Αν, έστω και ελάχιστο, δίκαιο είχε ο Νεστόριος, τότε ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός θα ήταν όχι ο Υιός του Θεού και Θεάνθρωπος αλλά ένας από τους πολλούς μεγάλους αγίους, οι οποίοι ονομάζονται αληθινοί ναοί και μονές του Πατρός και του Υιού για την απέραντη αγάπη τους στον Θεό και την τέλεια εφαρμογή στη ζωή τους των εντολών του Χριστού. Όπως βλέπετε ο Νεστόριος δικαίως αναθεματίστηκε από την Τρίτη Οικουμενική Σύνοδο.

Σ' αυτό το σημείο θα μπορούσα να τελειώσω τον εγκωμιαστικό μου λόγο προς τιμήν της μεγάλης αυτής εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Όμως δεν θέλω να προσπεράσω τα λόγια εκείνα του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, τα όποια μπαίνουν σε κάθε καθαρή καρδιά:

«Χαίρε, κεχαριτωμένη· ο Κύριος μετά σου».

Όλοι εσείς, που είστε ομόψυχοι με μένα, πέστε μου, μπορεί να υπάρχει ανώτερη και καθαρότερη χαρά από αυτή, που δίνει η αίσθηση ότι μαζί μας είναι ο Κύριος! Ότι μας αγαπά, επειδή φυλάσσουμε τις εντολές Του και ότι θα έλθει μαζί με τον Άναρχο Πατέρα Του και θα κατοικήσει μαζί μας!

Της ανώτατης αυτής ευτυχίας και χαράς να μας αξιώσει ο Κύριος και Θεός μας Ιησούς Χριστός διά πρεσβειών της Υπεραγίας και Αχράντου Παρθένου Μαρίας! Αμήν.

Πηγή: www.impantokratoros.gr